

[Ole Vig Jensen]

hvordan det kirkelige arbejde skal foregå. Det vil der ikke være meget nærdemokratisk ved, i hvert fald ikke hvis det var bestemte kirkelige klier eller miljøer, som blev dominerende på området. Jeg mener netop, at vi her skal holde fast ved den folkelige indflydelse, og jeg tror også, det betyder noget i retning af, at kommunalbestyrelsen, som til syvende og sidst har ansvaret for, hvad der kan afsættes af ligningsbeløb, har en forpligtelse til sammen med menighedsrådet at udnytte den mulighed, der i dag er for en meningsudveksling imellem menighedsrådet og provstiudvalgene og de kommunale råd.

Spørgsmålet om tvangsforflyttelse af præster har også været rejst. Jeg forstod på ministeren, at det er noget, som man ikke har taget stilling til, men at det er sendt til høring. Det er jo ikke nogen ualmindelig praksis, og det er da også rimeligt, at vi afventer at høre, hvordan den sag vurderes af dem, der nu er blevet spurgt. Men når nu sagen er rejst her, jeg umiddelbart advare imod, at man går den vej. Jeg er klar over, at der knytter sig problemer til de situationer, hvor en præst og menighedsrådet er gået forkert af hinanden, men at løse problemet ved at tvangsforflytte præster til sogne, hvor menighedsrådet i den forstand sættes ud af spillet, er ikke ønskeligt. Men der er god grund til at få set nærmere på, hvordan man kan løse disse konfliktsituationer, som jo opstår.

Det har også været nævnt – og det kan måske have en vis tilknytning – at provsteretterne muligvis skulle afskaffes. Også det ville jeg være betænkelig ved, men det kan godt være, at vi skal se på, hvordan vi kan forbedre provsteretterne; jeg tænker her på sammensætningen af den kreds af personer, som udpeges, når der sættes en provstere. Jeg har set det synspunkt ført frem, at der også burde sidde en landsdommer i sådanne retter, og det synes jeg er en tanke, man udmærket kan overveje positivt.

Afsluttende vil jeg sige, at det er noget afgørende for det radikale venstre, at vi ikke gør kirken til en lukket institution, men at vi netop gør den til et frit, folkeligt sted med åbenhed over for andre samfundsområder. Det er også derfor, jeg tror, det er af betydning, at vi har, som ministeren sagde det, en folkekirkelig ordening, der er meget rummelig, og med stor frihed.

Det betyder også for mig, at vi skal være varsomme med at oprette f. eks. kirkeskoler, særlige institutioner, der løser særlige opgaver. Jeg er meget mere tilhænger af, at vi gør en indsats for at sikre en kvalificeret og styrket kristendomsundervisning i folkeskolen fremfor at prioritere specielle opgaver på det område inden for kirken. Afgørende er det, at kirken er et frit, folkeligt sted med stor åbenhed over for andre samfundsområder.

Bollmann (CD):

Denne forespørgsel er angiveligt rejst på baggrund af ministerens afslag om tilskud til ny oversættelse af Det gamle Testamente, men samtidig lægges der jo op til en noget bredere debat om folkekirken og om regeringens kirkepolitik. Ministerens redegørelse var imidlertid efter min opfattelse temmelig teknisk og økonomisk præget.

Må jeg indledningsvis sige, at CD naturligvis respekterer grundlovens § 4, og dermed anerkender vi også folkekirkens stilling i forhold til staten; vi har ikke noget ønske om at ændre dette grundprincip.

CD smykker sig ikke med at være et specielt kristeligt parti, men vi respekterer de mange, der bakker op om folkekirken. Hvorvidt de gør det af vane eller tradition, som man en gang imellem skal høre, skal jeg selvfølgelig ikke tage stilling til her, men en kendsgerning er dog, at en meget stor procentdel af Danmarks befolkning bekender sig til og er medlem af folkekirken. Det er også en kendsgerning, at kristendommen og kirken er en meget væsentlig del af den danske kulturarv.

Der er i dag talt en del om kirkens selvstændighed, altså menighedsrådenes indflydelse. Vi vil da gerne i den forbindelse beklage, at ikke flere deltager i menighedsrådsarbejdet og i valg til menighedsrådene. Men hertil er jo kun at sige, at der er tale om en stemmeret og ikke en stemmepligt, og det med ret i stedet for pligt har jeg egentlig også lyst til at sige gælder hver enkelt borgers egen brug af kirken.

Det kan også beklages, at man har fundet det nødvendigt med politiske lister til menighedsrådsvalg. Naturligvis skal alle grupper, det være sig politiske eller andre, have ret til at stille op, men egentlig politisering af folkekirken må vi fra CDs side tage klart af-